

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยนับว่าเป็นสินค้าที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และทำรายได้เข้าประเทศปีละจำนวนหลายพันล้านบาท ซึ่งมียอดส่งออกในปี 2549 มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.9 และการนำเข้ามีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ในส่วนที่มีการเจริญเติบโตนั้นมีปัจจัยสนับสนุน คือฝีมือของแรงงานไทยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ มีการพัฒนาในเชิงแฟชั่นสูงกว่าคู่แข่งในภูมิภาคเดียวกันและภาครัฐให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยในส่วนของ การนำเข้าที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 นั้นเนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้าทำให้อัตราภยานำเข้าสินค้าสำเร็จรูปลดลง ส่งผลให้การนำเข้าสินค้านี้ราคาถูกลง บวกกับผู้บริโภคยังคงนิยมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่มีตราสินค้าชื่อดังจากต่างประเทศมากกว่าสินค้าไทย(ฝ่ายวิจัยธุรกิจสายงานบริหารความเสี่ยง บมจ.ธนาคารกรุงไทย พ.ศ.2549)

จากข้อมูลข้างต้นพบว่าตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยยังสามารถเพิ่มมูลค่าการส่งออกได้อีกมาก พร้อมกับลดจำนวนการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังได้โดยการพัฒนาความรู้ความสามารถของแรงงานไทยให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทั้งในและนอกสถานประกอบการ โดยการสร้างหลักสูตรระยะสั้นด้านผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสถานการณ์การแข่งขันที่สูงขึ้นตลอดเวลา

การศึกษาตลอดชีวิต หมายถึง การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ,3)

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีความสอดคล้องกับแนวคิดของผู้วิจัยว่าการศึกษานั้นไม่ใช่การศึกษาในระบบเท่านั้น โดยเฉพาะการศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต ผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะสร้างหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง เพื่อใช้ฝึกอบรมให้กับบุคคลทั่วไปที่ผู้สนใจเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) 2 ด้าน ดังนี้ ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ และยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

จากการจัดอบรมโครงการคลินิกเทคโนโลยี เรื่อง การทำกระเป๋าจากหนัง การทำของที่ระลึกจากหนังระหว่างวันที่ 2-7 เมษายน 2549 และโครงการอบรมวิชาชีพหัตถกรรม เรื่องการทำ

ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ในระหว่างวันที่ 3-26 เดือนสิงหาคม 2550 นั้น พบว่ามีผู้สนใจจำนวนมากและต้องการเรียนรู้งานเครื่องหนัง เพื่อนำไปสร้างงานเครื่องหนังหรือต่อยอดกับผลิตภัณฑ์ของตนเอง เพื่อสร้างรายได้แต่หลักสูตรในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยฯ เป็นหลักสูตรปกติใช้เวลาศึกษาถึง 4 ปีเต็ม

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดสร้างหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนผู้ผลิตงานด้านเครื่องหนังในอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพราะหลักสูตรเร่งรัดหรือหลักสูตรระยะสั้นนี้สามารถเพิ่มปริมาณของแรงงานที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดและยังเป็นโอกาสให้กับผู้ประกอบการรายใหม่หรือธุรกิจขนาดย่อม ได้มีส่วนแบ่งตลาดในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสู่ระดับสากลบวกกับความพร้อมของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ยาวนาน พร้อมทั้งความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและสถานที่ของวิชาเอกเครื่องหนัง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่พร้อมสำหรับเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น การทำผลิตภัณฑ์หนัง

6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 6.1 เพื่อสร้างหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง
 - 6.2 เพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง
- ตามเกณฑ์มาตรฐาน 85/85

7. ขอบเขตของการวิจัย

7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ คือ บุคคลที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นผ่านการรับสมัครโดยไม่จำกัดจำนวน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ คือ บุคคลที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นผ่านการรับสมัครโดยไม่จำกัดจำนวน ทำการคัดเลือกโดยการทดสอบ จำนวน 15 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

7.2 เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนหลักสูตรระยะสั้น

เนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วย 5 หน่วย ดังนี้

- หน่วยที่ 1 การจัดการสินค้าเครื่องหนัง
- รูปแบบสินค้า
 - การจัดแสดงสินค้า
 - การวิเคราะห์ตลาด
 - การวิเคราะห์ต้นทุน

- หน่วยที่ 2
 - ศึกษาคุณงานนอกสถานที่
 - การออกแบบผลิตภัณฑ์หนัง
 - แรงบันดาลใจ
 - การศึกษาวัสดุเพื่อการออกแบบ
- หน่วยที่ 3
 - เทคนิคในการทำผลิตภัณฑ์หนัง
 - วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ
 - การทำลวดลายและการลงสี
 - การประกอบรูปชิ้นงาน
 - การถักด้วยมือ
 - การเย็บด้วยจักรอุตสาหกรรม
- หน่วยที่ 4
 - การสร้างแบบและต้นแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าหนัง
 - สร้างแบบและหุ่นจำลองกระเป๋าต่างค์
 - สร้างแบบและหุ่นจำลองกระเป๋าหนัง
 - สร้างแบบและหุ่นจำลองกระเป๋าสะพาย
- หน่วยที่ 5
 - การทำผลิตภัณฑ์กระเป๋าหนัง
 - กระเป๋าต่างค์
 - กระเป๋าหนัง
 - กระเป๋าสะพาย

7.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ หลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

8.1 หลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนัง หมายถึง หลักสูตรที่ประกอบด้วยเนื้อหา 5 หน่วยเรียนใช้เวลาเรียน 96 ชั่วโมง โดยผ่านการวิพากษ์หลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะหลักสูตรที่สร้างขึ้นเป็นหลักสูตรที่จบในตัว โดยคำนึงถึงหลัก การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

8.2 แบบทดสอบระหว่างเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบแต่ละหน่วยเรียน

8.3 แบบทดสอบหลังเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบทุกหน่วยเรียน

8.4 ประสิทธิภาพของหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนึ่ง หมายถึง เกณฑ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะสัมฤทธิ์ผลได้ร้อยละ 85 จึงจะยอมรับได้ว่าหลักสูตรระยะสั้นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

85 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละหน่วยคิดเป็นร้อยละ 85

85 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนของทุกหน่วยเรียนหน่วยคิดเป็นร้อยละ 85

9. กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัย เรื่องการสร้างหลักสูตรระยะสั้นการทำผลิตภัณฑ์หนึ่ง

ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2